

**Patrimoine
littéraire**

**Literair
erfgoed**

'n Zitting voor de Vrederechter

R. Van de Meule

Cercle Andries Steven Kring

Romain Van de Meule (pseudonyme de Romain Dumoulin) est né fils de meunier à Spycker le 9 juillet 1870. Frère des écoles chrétiennes, il est exilé à Bruxelles en 1905, où il meurt le 18 février 1941. Il est resté attaché à sa région natale.

Romain Van de Meule (pseudoniem van Romain Dumoulin) is als molenaarszoon te Spijker op 9 juli 1870 geboren. Als broeder van de Kristelijke scholen werd hij in 1905 verbannen naar Brussel waar hij op 18 februari 1941 gestorven is. Hij bleef wel aan zijn geboortestreek gehecht.

Première édition : Dans *Le Lion de Flandre* 1932

Rédition numérique: 2024

Numérisation : Gilbert Allemeesch

Numéro 18 de la série "Patrimoine littéraire"

Eerste druk: In *Le Lion de Flandre* 1932

Digitale heruitgave: 2024

Digitalisering: Gilbert Allemeesch

Nummer 18 in de reeks 'Literair erfgoed'

Cercle Andries Steven Kring

'n Zitting voor de Vrederechter

Kluchtspelletje

in

een

Bedrijf

door

R. Van de Meule

Personen:

Heer Louis Lecoeuche, Vrederechter te Bergen.

Heer Isoré, Schrijver.

Heer Sterckeman, Deurwaarder.

Flup Strooihart.

Lamme Goedzak.

Cis Vandewiele, drijver op Lobbedey's molen.

Alexis Fourneau, kolendrager bij Legrand.

Het stukje speelt te Bergen, omtrent 't jaar 1875.

EERSTE TOONEEL.

(Sterckeman alleen).

(Hij gaapt en geeuwt, drilt en draait, zet een stoel van kant alhier, een zetel aldaar, rekt zich uit.)

STERCKEMAN.- Ha la la! Wat een leventje hier tusschen die vier muren!... Wat een mensch doen moet om zijn broodje te verdienen! Een broodje met weinig boter d'erop... Ik, Sterckeman, zoo eerlijk en zoo braaf, - gedurig bezig en in omgang met alle zuipers, dronkaards, vechters, schooiers, deugnieten en schavuiten!... Al 't gespuis van Bergen komt hier aanlanden!... En altijd en gedurig dezelfde!... 't Is ook een litje de schuld van Menheer Lecoeuche, onze beste Vrederechter: die man is te fraai, ja, te braaf en te fraai!... 'k Zie hem daar zoo dikkers water en bloed zweeten, al trachtend die kerels te verontschuldigen!...
Moest ik hier zetelen! Ja, moest ik hier van ze leven zetelen, - zou men hier te werk gaan met een ander paar mouwen! Aan allen, de hoogste boete! Of, ware het mogelijk, aan allen, acht dagen kot!... Dat zou hen een beetje schrik injagen!...
En ezoo zouden wij hier een litje gerust zijn!...
Maar droomen is bedrog...
(Hij gaat door 't venster kijken.)
Is 't geen schandaal! Zoo schoon weer vandaag!... Schoon weer om te gaan peuderen in de Kolmevaart!... En hier moeten blijven!...
Ginder krijgen alle visschers beet en vangst naar wensch en goesting!...

TWEEDE TOONEEL.

(Isoré en Sterckeman)

(Isoré stapt binnen – Onder den arm, een zwaar zwarte tasch, buidel of zak stampvol papieren.)

ISORÉ. - Dag!

STERCKEMAN. *(half verschoten).* – Ah! Dag Menheer Isoré!

ISORÉ. - Schoon weer vandaag, énéé!

STERCKEMAN.- Ja, Meneer! Ik peinsde het juist daar in mijn eigen: best geschikt weertje om te gaan peuderen in de Kolmevaart!...

ISORÉ. - Bah! Onze Deurwaarder, een peuderaar!... Dat en wist ik nog niet!

STERCKEMAN.- Ja, Menheer! Daar zitten, ezoo tusschen 't riet, en visschen, en een pijp
rooken! Dat! Meneer! Dat is me een hoekje van den hemel!!!

ISORÉ. - Zoo!

STERCKEMAN.- Elke beet geeft me een siddering van het hoogste geluk!

ISORÉ. - Gelukkig mensch met weinig voldaan! Enne... Is er ander nieuws vandaag?

STERCKEMAN.- Nieuws, Meneer! Heel Barbez's gazette staat vol!... een hond doodgereden
op de Botermarkt, --- een kruiwagen...

ISORÉ. - Wel! wel! En te Parijs?

STERCKEMAN.- Bah! Parijs, Menheer! 't Is zoo verre, zoo verre van hier...

ISORÉ. - Dus, geen sprake van Thiers, van Mac Mahon, of van Gambetta?

STERCKEMAN.- Peuh! 'k Heb die mannen nog nooit gezien! Maar zeg, Menheer Isoré, is de
rol stief beladen vandaag?

ISORÉ. - Of de rol beladen is? Zoo en zoo! Twee of drie korte zaken zonder groot be-
lang...

STERCKEMAN.- (*verheugd*). – Des te beter, dan!... (*smeekend*). – Als het mogelijk is... Men-
heer... maak korte metten met dat volkje vandaag... 'k Zou zoo geern gaan
peuderen!

ISORÉ. - (*lachend*). – Oh! die peuderaars!... Ah ah ah! Nu, 'k zal mijn beste doen, al
mijn beste doen!

STERCKEMAN.- Is 't beloofd, Menheer!... Zoo een eerlijk weertje buiten!... (*Hij wrijft in
d'handen*) t'Huis ligt mijn koppel al gereed!

ISORÉ. - (*nog lachend*). – 't Zal gaan, jongen! 't Zal! Met hoop en goê moed raakt men
tot alles! zelfs tot aan de Kolmevaart!
(*Men hoort gerucht aan de deur*).

DERDE TOONEEL.

(Lecoeuche, Isoré en Sterckeman.)

(*Heel vriendelijk stapt Mijnheer Lecoeuche binnen, en groet de aanwezenden.*)

LECOEUCHE. - Den goeden dag, mijne Heeren!

ISORÉ. - Dag Menheer de Vrederechter!

STERCKEMAN.- Goeden dag, Menheer de Vrederechter!

- LECOEUCHE. - En schoon weer vandaag! 't Zal hier nog verdraaglijk zijn deze keer!... Maar zeg, Heer Schrijver: is de rol vandaag zeer beladen?
- ISORÉ. - Ezoo eerbaar, Heer Vrederechter! Wij spraken daar juist er over: een klein diefstal. – een verzoenings-zaak tusschen man en vrouw, -- en om te eindigen, eene vechtpartij op straat...
- LECOEUCHE. - Goed! Niets te erg! Als 't wel gaat, kunnen we gauw vertrekken en onze maten oprollen!
(*Sterckeman vrijft de handen in 't geheim*).
- ISORÉ. - Wij peinsden het ook, Heer Vrederechter: Liever buiten in de zon, dan in die muffle zaal!
- LECOEUCHE. - 't Is ook mijn gedacht!... Zoo! Laat ons maar seffens beginnen!
(*Allen nemen plaats: Lecoeuche rechts, op een klein verhoog met een tafeltje voor hem, -- Isoré in de achtergrond, ook met een tafeltje en zijne papieren er op, -- Sterckeman links en bij de deur.*)
- LECOEUCHE. - (*plechtig*). – Ik verklaar de zitting geopend!... Heer Schrijver! Lees het verslag over de eerste zaak!
- ISORÉ. - (*rechtstaande, plechtig*). – Zaak Magherman van Crochte tegen Strooihart van Bergen: Flup Strooihart is beticht van diefstal, des nachts gepleegd, te Crochte, op d'hofsteê van boer Magherman!
(*hij zit neer*).
- LECOEUCHE. - Deurwaarder! Roep Flup Strooihart!
- STERCKEMAN.- (*uit al zijn macht*). – Flup Strooihart!... (*hij wacht een oogenblik*)... (*half luid*). Hij is hier gekend lijk Barabbas in de Passie... (*hooger*). Flup Strooihart!... (*half luid*). Misschien is hij gaan peuderen... (*nog hooger*) Om de derde maal: Flup Strooihart!
(*half luid*) 't Is om er heesch te worden!...

VIERDE TOONEEL.

(Lecoeuche, Isoré, Sterckeman, en Flup Strooihart).

(*Strooihart komt binnen al slepend; echt schooier en kaailooper met oude slunsen gekleed, honderd maal nat van de regen, en dan gedroogd "op staken"*).

- STROOIHART. - (*met de handen in de broekzakken*). Wel! wel! Zoveel gerucht en lawijt om entwat van niemendalle! Hier ben ik! (*hij klopt op de borst*). Flup Strooihart! Tegenwoordig!

LECOEUCHE. - (*gewend aan zulke manieren*). – Ah! daar is onze Flup! Om de zooveelste maal!... Nog niet veranderd van leven, jongen?

STROOIHART. - Bah! zoals gij ziet, Meneer de Vrederechter!... Enne... Gij ook niet, naar 't schijnt!

LECOEUCHE. - Wel! Nu aan de zaak!
Hoor, Flup, ge zult hier beloven, voor mij, en voor deze eerlijke Heeren, - de waarheid te zeggen, -- niets dan de waarheid, -- en g'heel de waarheid!

STROOIHART. - (*wat ontroerd*). – Menheer de Vrederechter, Ik wil wel zoo eene belofte afleggen... maar... maar...

LECOEUCHE. - Wat is er nu?

STROOIHART. - Dadde... Dat ik zeggen wille: Na zoo eene belofte, heb ik liever niemendalle te zeggen...

LECOEUCHE. - 'k Versta dat heel goed... Laten we dat van kant!... Vertel me nu: Hoe zijt gij daar binnen gerocht, -- 's nachts, in dat kiekenkot van boer Magherman.

STROOIHART. - (*voorzichtig*). – Hoe binnen gerocht, Menheer de Vrederechter!... Dat en zeg ik aan niemand: dat is beroeps-geheim!

LECOEUCHE. - Bah! bah! Beroeps-geheim! Hier, onder ons, bestaan geen geheimen...

STROOIHART. - Toch wel, Menheer de Vrederechter!... Hoor: 'k Zal u naar een ander moeten verwijzen!... Ik voor mij, ik neem geen leerlingen aan!...

LECOEUCHE. - (*verwonderd*). – Hoe? Leerlingen!

STROOIHART. - (*heel deftig*). – Ja! Aan niemand van de wereld, en om niets op de wereld, wil ik hier slechte lessen geven!

LECOEUCHE. - (*gerust*). – Dat is schoon van U, Flup!... En nu wat anders: om die zaak klaar te spelen, te Crochte, stond gij daar g'heel alleen?

STROOIHART. - Moedermensch alleen, Menheer de Vrederechter.

LECOEUCHE. - Dat moest U lastig vallen!

STROOIHART. - Lastig! Zeg liever: onmenselijk!

LECOEUCHE. - 'k Zou ie wel geloven!... En waarom dan geen hulp zoeken?...

STROOIHART. - Hulp zoeken?...

LECOEUCHE. - Wel ja!... Om een handje bij te steken...

STROOIHART. - (*begrijpend*). – Ah ja!... Neen! neen! Geen daarom noodig!

LECOEUCHE. - (*aanmoedigend*). – 't Zou toch gemakkelijker zijn.

STROOIHART. - (*redeneerend*). – Gemakkelijker, misschien... Maar zei, Menheer de Vrederechter: Met een helper moet gij bedeeën, -- en gij weet nooit of dat volkje eerlijk en rechtvaardig is!...

LECOEUCHE. - (*toegevend*). – g'Hebt nog een keer gelijk, Flup! En toch! moet ik U plat uit zeggen: Van U, Flup, is het een beetje kras: tien kiekens te gaan stelen, tien in een keer bij nachte, en nog bij eerlike en brave mensen!

STROOIHART. - (*verwonderd*). – Tien kiekens! Wie heeft U gesproken van tien kiekens, Menheer de Vrederechter?

LECOEUCHE. - Hum! Wie van gesproken... Dat staat hier entwaar geschreven, op aanklacht van de familie Maghermans...

STROOIHART. - Tien kiekens! God van den hemel! En menheer de Rechter noemt nog die Maghermans: eerlijke en brave mensen!

LECOEUCHE. - (*aanhoudend*). – Zeker! zeker! Flup! Eerlijk en braaf! En waarom niet, als 't U belieft?

STROOIHART. - (*uitschietend*). – Maar ze liegen, Menheer! Dat slecht volk liegt! Ze liegen dat ze stinken! Ze liegen voor 't Gerecht! 't Is een schandaal! Ik en vond maar negen kiekens in hun kiekenkot!!!

LECOEUCHE. - Wel! wel! Flup! Een te meer, een te min... Maak U niet kwaad, jongen!... Ge mag gaan zitten.
We zullen nu de getuigen hooren.

ISORÉ. - (*recht staande*). – Mijnheer de Vrederechter, er is belet bij de Maghermans, - en niemand kun vandaag hier komen. Ze vragen verzet.

LECOEUCHE. - Dus, om belet komt verzet! Reden: aanklager afwezig. (Isoré zit neer).

STROOIHART. - (*rechtstaande*). – Wat is er nu te doen?

ISORÉ. - Niemendalle, Flup! Wachten tot de naaste week, en trachten niet te laat te zijn.

STROOIHART. - (*mistevreden*). – Wanneer zal nu mijne zaak effen en klaar zijn!... (*half luid*). Bij groot geluk, heb ik hier niet te veel gesproken! (*af*).

VIJFDE TOONEEL.

(Lecoeuche, Isoré en Sterckeman.)

ISORÉ. - Proficiat, Menheer de Vrederechter! g'Hebt hem vast – Die Flup! hij bewaart goed zijn "beroeps-geheimen", maar hij en kun zijn ander geheimen niet verzwijgen! Ah! ah! ah!

STERCKEMAN.- Nu mag hij gaan peuderen! Ah! ah! ah!

LECOEUCHE. - Ja, die zaak is nu zoo goed of afgespeld!...
Aan de tweede nu! Wie staat er nu op de rol? lees maar op, Heer Schrijver!

ISORÉ. - (*rechtstaande, plechig*). – "Zaak Heer Lamme Goedzak met Vrouw Lamme Goedzak, - om echt-verzoening, - op verzoek van de man".

STERCKEMAN.- (*bij de deur, hoog*). – Heer Lamme Goedzak met Vrouw Goedzak!

ZESDE TOONEEL.

(Lecoeuche, Isoré, Sterckeman en Lamme.)

(Lamme is gekleed met grijze broek, blauwe blinkende kiel of "bourgeron" met rooden neusdoek in de beurs, - hij draagt een platte klakke of casquette met oorlaps, en onder den arm, een grooten blauwen regenscherm of paraplu, een "bergenaar").

LAMME. - *(binnenkomend, zijne klak af).* – Hier ben ik, mijne Heeren.

LECOEUCHE. - En is uwe vrouw daar niet meê?

LAMME. - Neê, Menheer! Korlietje heeft veel veel werk, en z'is t'huis gebleven! 't Goê mensch werkt lijk een peerd! al is ze soms wat hevig en haastig...

LECOEUCHE. - Dus zijt gij hier alleen?

LAMME. - Ja, Menheer. Korlietje zei mij ezoo: "Ga gij maar Lamme. Daar ben ik niet noodig. 't Zal ook gaan zonder mij."
En ik vond dat ze gelijk had, Menheer. Mijn Korlietje is stief verstandig, -- al is ze altemets wat kort van stoffe...

LECOEUCHE. - Ik versta U niet goed, Lamme!... Aan een kant, klaagt gij over uw vrouwtje, -- en, al d'andere kant, staat gij fierig over haar!

LAMME. - Klagen, Menheer, laat ik nu van kant en op zijds! Maar fierig ben ik zeker, ja, heel zeker! Er zijn er weinig die zoo handig zijn!

LECOEUCHE. - Van duister tot duister...

LAMME. - Ja, Menheer, z'heeft me een plateel in 't gezicht gesmeten... Smijten is niet!... Maar raken, Menheer! Raken! dat is de kunst!... En heeft ze me goed geraakt! Zie, Menheer, hier, juist in 't midden van mijn voorhoofd, die groote blauwe buil!...

LECOEUCHE. - Zeker, was 't goed gemikt... En nu wat doen?

LAMME. - Maar niemendalle, Menheer! Wij zijn weer t'akkoord en tevreden sedert twee dagen! En gister avond, in ons koolhof, als teeken van verzoening, hebben wij een lindeboom geplant!

LECOEUCHE. - Best gedacht!

LAMME. - 't Is nog een uitvindsel van mijn allerliefste Korlietje, Menheer!

LECOEUCHE. - Des te beter, mijn vent! Veel geluk met uw lief Korlietje! En leef lange en gelukkige jaren in de schaduw van uw vredelinde!

LAMME. - *(diep buigend).* – Wel bedankt, Mijnheer!

LECOEUCHE. - *(tot Sterckeman).* – Deurwaarder! Laat die brave man buiten!

STERCKEMAN.- Alhier Menheer!

LAMME. - (*bij de deur*) – Menheer de Deurwaarder! Daar juist zal Cis Vandewiele hier verschijnen... 't Is eene goê kennis van mij... Mag ik hier niet een litje blijven, als 't U belieft?

STERCKEMAN.- Wel zeker, mensch! De zitting is openbaar en vrij! Zet ie maar daar! Maar stil blijven, enne... zwijgen!

LAMME. - Zij maar gerust, Menheer! Wel bedankt, Menheer!
(*Lamme gaat zitten*).

STERCKEMAN.- (*half luid*) – Ik, in zijne plaats, ik zou gaan zitten peuderen bij de Colmevaart!...

LECOEUCHE. - (*welgezind*). – Zoo, zoo! Ons werk gaat vooruit!
(tot Isoré). Mijnheer de Schrijver! welke is de derde zaak?

ISORÉ. - (*rechtstaande, meer en meer plechtig*). - Zaak Cis Vandewiele tegen Alexis Fourneau, alletwee van Bergen! - Zaak Alexis Fourneau tegen Cis Vandewiele, - op aanklacht van beide!
(*Hij zit neer*).

LECOEUCHE. - (*plechtig, tot Sterckeman*). – Deurwaarder! Roept de betichten, -- met de aanklagers!

STERCKEMAN.- (*heel hoog, bij de deur*). – Cis Vandewiele en Alexis Fourneau!... Alexis Fourneau en Cis Vandewiele!
(*half luid*). – De twee moordenaars uit de Kruisweg!

ZEVENDE TOONEEL.

(Lecoeuche, Isoré, Sterckeman, Lamme, Cis en Alexis).

(*De twee laatste stappen binnen, elk door eene verschillende deur. Alexis is in 't zwart gekleed, - en Cis in 't wit, lijk het betaamt bij een maalders-drijver op Lobbedey's molen*).

LECOEUCHE. - Cis Vandewiele!

CIS. - 't Is ik, Menheer!

LECOEUCHE. - Alexis Fourneau !

ALEXIS. - C'est moi! Présent!

LECOEUCHE. - Vous comprenez le Flamand?

ALEXIS. - Ah non ! Je ne voudrais pas ?

LECOEUCHE. - Tiens ! tiens !

ALEXIS. - (*solennel*). – Mais j'ai confiance dans la justice de mon pays!

- LECOEUCHE. - Et vous avez bien raison!... *(tot Vandewiele)*. En gij, Cis, verstaat gij Fransch?
- CIS. - Neê ik, Menheer. 'k Heb nooit naar school geweest. Maar gij verstaat Vlaamsch, Menheer, en dat is me genoeg!
- LECOEUCHE. - Goed zoo ! Mag ik eerst de Waal ondervragen?
- CIS. - Heel zeker, Menheer! Waarom niet!
- LECOEUCHE. - *(tot Alexis)*. – Vous pouvez vous expliquer le premier.
(Alexis maakt breede, geweldige gebaren, om de gebeurtenis goed uit te drukken voor 't Gerecht).
- ALEXIS. - *(dignement)*. – Et ce n'est que simple justice !... *(changement de ton)*. Voici donc, mon doux Juge, ce qui est arrivé. J'étais à mon travail au Marché aux Chevaux, et voulais porter un lourd sac à charbon dans la première rue à gauche.
C'était lourd, très lourd, je marchais courbé sous le faix lorsque cette bourrique de Flamand, ce bourru, ce brutal, ce butor, cette brute courut contre moi, me renversa presque, fit rouler mon sac dans le ruisseau, puis m'insulta grossièrement et voulait encore me battre ! Mais les gens l'en ont empêché.
J'ai été insulté et maltraité publiquement ! je demande réparation ! J'ai dit !
- LECOEUCHE. - Voilà qui est court et bon ! J'aime cela ! A l'autre maintenant !
- ALEXIS. - Mais, Monsieur le Juge ! Il ne dira que des mensonges et des menteries !...
- LECOEUCHE. - Je le verrai bien !... *(tot Cis Vandewiele)*. En gij, kerel ! Wat hebt gij te vertellen?
(Cis, van zijn kant, maakt juist dezelfde breede, geweldige gebaren als Alexis, die daar staat te gapen).
- CIS. - Kort en goed, Menheer! Zie wat er gebeurd is: 'k Was daar aan mijn werk op straat, en wilde eenen zwaren meelzak dragen rechtsom op de Paardemarkt. 't Was zwaar, stief zwaar, Menheer, ik ging gebogen onder den last, toen die stommerik van 'ne Waal, die dommerik, die botterik, die gaai van 'ne vent liep tegen mij, me bijkans omverre werpte, deed mijn bloemzak in de goot rollen, en dan begon te schimpen en te spotten, dik en grof, en wilde me nog slaan! Maar de mensen hebben hem tegen gehouden.
'k Heb gelasterd en openbaar mishandeld geweest, en ik vraag vergoeding, Menheer!
- LECOEUCHE. - *(droomerig)*. – 't Is aardig ! Gij vertelt de zaak juist lijk de Waal!...
(tot Alexis). Il dit juste comme vous!... Êtes-vous d'accord, peut-être ?
- ALEXIS. - *(sursautant)*. – Ah non, par exemple !
- LECOEUCHE. - C'est un malheur... Hier, geloof ik, is er geen schuldige... Il semble qu'aucun n'a fait exprès..
(tot Cis). Om klaar te spelen, zeg, Cis, wat zoudt gij doen, moest het nog gebeuren?...
- CIS. - Menheer... om de waarheid te zeggen... zou ik misschien... ja, beter opletten...

LECOEUCHE. - Wel gesproken, jongen!
(tot Alexis). C'est bien cela: vous le voyez! Il regrette. Il n'a point fait exprès!...

ALEXIS. - Comment! Pas fait exprès! Me renverser dans le ruisseau!

LECOEUCHE. - Enfin! L'avez-vous vu venir ?

ALEXIS. - Mais non, puisque je marchais courbé !

LECOEUCHE. - Eh bien, alors ?... *(Alexis zwijgt).*
(tot Cis). Zie, kerel, krijgt de Waal eene boete, - gij, gij krijgt hetzelfde, en om dezelfde reden... Is hij vrijgesproken, - gij hetzelfde! Kies nu!

CIS. - Meneer! Schaveelt dat om een best...

LECOEUCHE. - *(tot Alexis).* – Ainsi, c'est clair : tous deux, vous avez marché comme deux aveugles, - puis, tous deux, vous vous êtes fâchés comme deux fous !... Si je condamne l'un, je dois aussi condamner l'autre...

ALEXIS. - Alors... renvoyés dos à dos !

LECOEUCHE. - Hum... Dos à dos !... La main dans la main serait beaucoup mieux !...

ALEXIS. - La main !... Oh ! oh!

LECOEUCHE. - *(tot Cis).* – Cis Vandewiele, mijn jongen, wilt gij de eerste stap doen? de stap van verzoening?...

CIS. - De eerste stap!... Ik... Menheer!!!

LECOEUCHE. - *(half luid).* – Ja! 'k Heb nog gezien... Alletwee even fierig... en koppig lijk muilezels!... Aussi entêtés l'un que l'autre!...
(tot Sterckeman). Deurwaarder! zet die twee mannen nevens malkander, neem hunne handen vast, ik zal tellen een, twee, drie, plak hunnen handen tegaar!
Attention! Je compte! Un! deux! trois! Ça y est! (De handen blijven eenige oogenblikken te samen, - de twee mannen kijken lachend in malkander oogen.)

LAMME. - *(in de handen kloppend).* – Bravo! bravo! bravo!

STERCKEMAN - Koos! Stilte in de zaal! Of buiten!

LECOEUCHE. - *(geduldig).* – Bah! 't Is Lamme Goedzak! 't Kun geen kwaad !...

LAMME. - *(gemoedigd).* – En ik betaal nog een stoop bier op de verzoening !
(Lamme staat op en nadert. Hij neemt de kerels elk aan een arm, hij zelf in het midden, -- dan, aan Alexis:)
 - “Boire?... Moi, payer!...”
(Alexis lacht).
(De trio vertrekt arm aan arm).

ACHTSTE TOONEEL.

(Lecoeuche, Isoré, Sterckeman).

LECOEUCHE. - (*tevreden*). – Wel ezoo! g’Heel stief wel! Nog eenige paren goê mensen t’akkoord en te vreden!
(*plechtig*). Heeren! Ik verklaar de zitting geëindigd!
(*gewone stem*). Kom ie meê, Heer Schrijver?

ISORÉ. - Met genoeg, Heer Vrederechter!
(*hij raapt zijn papieren op en vertrekt met Lecoeuche*).

STERCKEMAN - (*wel gezind*). – En ik! Ik ga gaan peuderen! Peuderen in de Kolmevaart!

DOEK.

LAATSTE VERTOONING

Het doek gaat open. Voor een tafeltje met potten en glazen bedekt, zit Lamme Goedzak en, aan weerskanten, Cis Vandewiele en Alexis Fourneau. Ze tikken en drinken.

Lecoeuche met Isoré staan daar achter, de drinkebroers te bekijken al lachend.

Links, staat Flup Strooihart, de rug naar hen, met op de schouder, een zak (met gestolen kiekens?)

Rechts, staat Sterckeman, ook de rug naar de zuipers, met een pan’er aan den arm, en de vischpers op de schouder, teweeg om te gaan... peuderen!